

6. Parastatalen van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu (voormalige Ministerie van Volksgezondheid)

Karel Velle en Filip Strubbe

De onlangs verschenen vijfdelige *Guide des organismes d'intérêt public en Belgique / Gids van de instellingen van openbaar nut in België* (Brussel, Algemeen Rijksarchief, 2008) fungeerde als uitgangspunt bij het actualiseren van dit hoofdstuk over de parastatalen onder het voormalige Ministerie van Volksgezondheid en de huidige FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu. In overeenstemming met dit overzichtswerk werden ook twee instellingen opgenomen die niet expliciet het statuut hebben van parastataal (volgens de wet van 16 maart 1954), maar die men mag beschouwen als functioneel gedecentraliseerde overheidsdiensten met rechtspersoonlijkheid, waardoor ze toch in aanmerking komen om in de onderstaande lijst te worden opgenomen. Het gaat hier om het Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (CODA) en het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid (wiv). Alle parastatalen van de huidige FOD Volksgezondheid beschikken over een website. Voor de opgeheven en geregionaliseerde openbare instellingen verwijzen we wat dit betreft naar de websites van hun rechtsopvolgers. Ten slotte dient opgemerkt dat het Rijksarchief tot op heden zo goed als geen archief van de onderstaande instellingen heeft verworven. De recente publicatie van archiefselectielijsten voor het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) en het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (FAGG) zal hier in de toekomst allicht verandering in brengen. Laatste precisering: in onderstaand overzicht zullen we niet telkens opnieuw refereren aan de notitie over de desbetreffende instelling die verscheen in de bovenvermelde *Gids*.

6.1. *Opgeheven en geregionaliseerde parastatalen*

6.1.1. *Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen*

HISTORISCH OVERZICHT

Het Fonds (een instelling met rechtspersoonlijkheid, categorie A van de wet van 16 maart 1954) kwam financieel tussenbeide in de bouw, aanpassing en

uitrusting van ziekenhuizen, psychiatrische en medisch-sociale instellingen. Het was eveneens belast met de financiering van aankopen en onteigeningen vereist voor de bouw en het onderhoud van psychiatrische staatsinstellingen.

Na de invoering van de wet op de ziekenhuizen van 23 december 1963 bleek dat de ordening en financiering van het netwerk van verzorgingsinstellingen wanordelijk verliep. Om de situatie in goede banen te leiden, werd het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen opgericht door de wet van 6 juli 1973.

Ten gevolge van de regionalisering van een aantal materies inzake volksgezondheid werd het Fonds in 1980 grondig geherstructureerd. Een deel van de bevoegdheden en het personeel van de instelling werden bij KB van 22 juli 1987 overgeheveld naar het "Fonds de constructions hospitalières et médico-sociales de la Communauté Française (fonds budgétaire)", het "Vlaams fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale instellingen" en het "Baufonds für Krankenhäuser und sozio-medizinische Einrichtungen der Deutschsprachigen". Voor de verzorgingsinstellingen in de Brusselse regio duidde de wet van 26 juni 1990 de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie aan als opvolger van het Fonds, dat ten slotte door de wet van 13 maart 1991 werd opgeheven. De overgang van de laatste personeelsleden werd geregeld bij KB van 25 januari 1993.

6.1.2. *Instituut voor Veterinaire Keuring (IVK)*

HISTORISCH OVERZICHT

De kerntaak van het IVK, een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, categorie A van de wet van 16 maart 1954, was het beschermen van de gezondheid van de consument van diverse voedingswaren. In dat opzicht oefende het laboratoriumtests op voedingsmiddelen uit en verrichte het sanitaire controles op onder meer vis- en vleeswaren, gevogelte en zeevruchten. Om een eenvormig kader te scheppen voor alle veterinairs en controleurs van vleeswaren werd op 13 juli 1981 het IVK opgericht. Voortaan genoten alle veterinairs een uniform statuut en bezoldiging als ambtenaar. Het instituut zou evenwel pas op 1 juli 1986 operationeel worden.

Als gevolg van de dioxinecrisis en andere voedingschandalen op het eind van de jaren 1990 werden de controleorganen van de voedingswaren grondig hervormd. Het takenpakket en het personeel van het IVK werden opgesplitst tussen het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en de FOD Volksgezondheid, Veiligheid voor de Voedselketen en Leefmilieu. Het IVK werd ten slotte opgeheven door de programmawet van 22 december 2003, die op 10 januari 2004 in werking trad.

PUBLICATIES

Jaarverslag. Rapport annuel. Brussel, 1986-1999.

De warenwetgeving: de veterinaire keuring: de verzameling van de reglementering betreffende de keuring van en de handel in vlees, vis, gevogelte, konijnen en wild. Brugge, 1988.

6.1.3. *Nationale Maatschappij der Waterleidingen (NMDW)*

HISTORISCH OVERZICHT

De NMDW (aanvankelijk een openbare instelling van categorie C volgens de wet van 16 maart 1954; bij KB nr. 88 van 11 november 1967: categorie B), was belast met de studie, oprichting en uitbating van openbare waterleidingsdiensten. Daarvoor kon ze nieuwe installaties bouwen of bestaande aankopen, overnemen en uitbreiden. Hoewel de NMDW niet over een monopolie beschikte, oefende ze toezicht uit op de installaties en bleef ze verantwoordelijk voor hun goede werking en inachtneming van hygiënische maatregelen.

Hoewel de NMDW door de wet van 26 augustus 1913 werd opgericht, begon ze pas in 1923 met de uitvoering van haar eerste projecten. De taak van de NMDW bestond erin om het netwerk van de waterdistributie uit te bouwen, daar waar het lokale initiatief faalde.

De wet-Perin-Vandekerckhove van 1 augustus 1974 zette het licht op groen voor een interne regionalisering van de drinkwatervoorziening, die met de staats-hervorming van 1980 een gewestelijke materie werd: de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en de Société wallonne des Distributions d'Eau zouden het takenpakket overnemen. De wet van 28 december 1984 betekende het definitieve einde van de NMDW (ontbonden door het KB van 5 augustus 1986).

PUBLICATIES

Hydrographica. Revue trimestrielle de la Société nationale des Distributions d'Eau / Hydrographica. Driemaandelijks tijdschrift van de Nationale Maatschappij der Waterleidingen. Brussel, 1974-1983.

Société nationale des Distributions d'Eau, 1914-1964. Luik, 1964.

Verslagen door de Raad van Beheer en door het Comité van Toezicht voorgelegd aan de Algemene Vergadering. Rapports présentés par le Conseil d'Administration et par le Comité de Surveillance à l'Assemblée Générale. Brussel, 1946-1984.

6.1.4. *Nationaal Werk voor Kinderwelzijn (NWK)*

BIBLIOGRAFIE

CAMPIONI (C.). *L'Etat et l'enfant. Recueil des lois et arrêtés relatifs à la protection de l'enfance, précédés de l'exposé historique (...)*. Parijs-Brussel, 1914.

DE VROEDE (M.). Consultatiecentra voor zuigelingen in de strijd tegen de kindsterfte in België voor 1914, in *Tijdschrift voor Geschiedenis*, 1981, p. 451-460.

LAMBRECHTS (E.), DEWISPELAERE (L.). *Het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn. Een overzicht van de ontwikkeling sinds 1957.* Brussel, 1980.

TULKENS (R.). L'histoire parlementaire de la loi du 15 mai 1912 relative à la protection de l'enfance et le rôle du patronage, in *Justice et aide sociale, 100 ans d'évolution (...)*. Brussel, 1994, p. 605-643.

VELGE (H.). *L'activité de l'Œuvre nationale de l'Enfance pendant vingt-cinq ans (1915-1940). De bedrijvigheid van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn tijdens vijftig jaar (1915-1940).* Brussel, 1941.

HISTORISCH OVERZICHT

Het NWK werd opgericht in de nasleep van de Eerste Wereldoorlog (rechtspersoonlijkheid door de wet van 5 september 1919, na de wet van 16 maart 1954 werd het een openbare instelling van categorie B). Het had tot doel de kinderbescherming aan te moedigen via maatregelen op het vlak van kinderhygiëne, door het verlenen van steun aan overheids- en private initiatieven en door toezicht uit te oefenen op de gesubsidieerde werken. Pas vanaf de jaren 1970 zou de instelling haar unitaire karakter verliezen en geleidelijk aan worden gecommunautariseerd. De wet van 28 december 1984 voorzag in de opheffing van de instelling. De uiteindelijke overheveling van opdrachten, goederen en rechten vond plaats vanaf 1 februari 1987 (geregeld bij KB van 28 januari 1987).

ARCHIEF

Aan Vlaamse zijde heeft het intern verzelfstandigd agentschap Kind en Gezin een deel van het archief en de bibliotheek van het NWK geërfd. Een kleine hoeveelheid archief (ca. 1 meter) werd neergelegd op het Algemeen Rijksarchief te Brussel. Ongeveer 40 meter berust bij de vzw Amazone te Brussel.

PUBLICATIES

Jaarverslag. Rapport annuel. Brussel, 1921-1984.

Maandblad. Revue mensuelle. Brussel, 1919-1933.

Driemaandelijks tijdschrift. Revue trimestrielle. Brussel, 1934-1940.

Het Kind. L'Enfant. Brussel, 1946-1984.

Nationaal Werk voor Kinderwelzijn 1919-1969. Œuvre nationale de l'Enfance 1919-1969, in *Het Kind. L'Enfant*, 1970 (speciaal nummer).

6.1.5. Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden (NWOI)

HISTORISCH OVERZICHT

Het NWOI werd opgericht door de wet van 11 oktober 1919 en werd oorspronkelijk onder de voogdij van het Ministerie van Defensie geplaatst. Het had als doel materiële en morele steun te bieden aan de vele oorlogsinvaliden die België in de nasleep van de wereldoorlogen telde. In 1922 kwam het orgaan onder het toezicht van het Ministerie van Binnenlandse zaken en hygiëne. Tijdens de naoorlogse periode wisselde de voogdij over het NWOI verscheidene malen van departement, tot de instelling in 1952 bij Volksgezondheid belandde. Instelling van openbaar nut van categorie B (wet van 16 maart 1954).

In 1957 en 1960 onderging het NWOI diverse reorganisaties, met als doel zijn activiteiten beter te coördineren met het Nationaal Werk voor Oud-strijders en Oorlogsslachtoffers. De wet van 8 augustus 1981 voorzag in de ontbinding van beide instellingen en hun overname door het Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden, Oud-strijders en Oorlogsslachtoffers. Op 1 januari 1982 werd deze hervorming van kracht.

6.1.6. *Nationaal Werk voor Oud-strijders en Oorlogsslachtoffers (NWO)*

HISTORISCH OVERZICHT

Het NWO zorgde voor de materiële en morele ondersteuning van burgerlijke en militaire slachtoffers van de oorlogen van 1914-1918 en 1940-1945 (oudstrijders, weggevoerden, politieke gevangenen, verzetslieden, weduwen, wezen en hun bloedverwanten in de opgaande lijn). Zijn voorgeschiedenis begint met de oprichting van het Nationaal Werk voor de Oud-strijders, Weggevoerden en Politieke Gevangenen van de Oorlog 1914-1918 door de wet van 15 maart 1938. Dit orgaan (parastataal van categorie B van de wet van 16 maart 1954), dat aanvankelijk onder de voogdij van het Ministerie van Binnenlandse zaken stond, diende belangen te behartigen van de oorlogsveteranen die geen beroep konden doen op het NWO. Toen het zich vanaf 1951 ook over de Belgische oudstrijders, verzetslieden, gedeporteerden en politieke gevangenen uit de Tweede Wereldoorlog ging ontfermen, veranderde de naam in Nationaal Werk voor Oud-strijders, Weggevoerden en Politieke Gevangenen van de Oorlog. Het jaar daarop kwam de instelling onder de voogdij van Volksgezondheid.

Het NWO ontstond toen de wet van 28 juni 1956 voorzag in de opheffing en overname van het Nationaal Werk van de Wezen, Weduwen en Bloedverwanten in de opgaande Linie van de Oorlogsslachtoffers (opgericht als Nationaal Werk voor Oorlogswezen in 1919). Het NWO zou voortbestaan tot het op 1 januari 1982 samen met het NWOI samensmolt tot het Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden, Oud-strijders en Oorlogsslachtoffers (wet van 8 augustus 1981).

6.1.7. *Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken (WZK)*

HISTORISCH OVERZICHT

De Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken (WZK) (een publiekrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid, categorie B van de wet van 16 maart 1954) was belast met programma's voor de zuivering van afvalwater afkomstig van openbare riolen of van ondernemingen die haar deze reiniging opdroegen. Daarnaast oefende ze toezicht uit op lozingen van afvalwater die krachtens artikel vijf van de wet van 26 maart 1971 aan een vergunning onderworpen waren en was ze begaan met de opsporing van eventuele oorzaken van waterverontreiniging. De wet van 26 maart 1971 voorzag in de oprichting van drie waterzuiveringsmaatschappijen waarvan de ambtsgebieden overeenstemden met de hydrografische bekkens van de IJzer, de Schelde en de Maas. Uiteindelijk zou enkel de WZK van start gaan op 16 juni 1975 (KB van 14 mei 1975). Nagenoeg alle West-Vlaamse gemeenten, alsook een aantal gemeenten rond Eeklo, behoorden tot haar werkingsgebied. In december 1988 fuseerde de WZK met de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

PUBLICATIES

Jaarverslag. Oostende, 1975-1976.

Badstad Knokke-Heist. Zuiveringssector K5-Knokke-Heist. Rioolwateringsinstallatie te Heist. Z.p., z.j.

Fysico-chemisch onderzoek van de kwaliteit der oppervlaktewateren. Evaluatie 1987. Oostende, 1987.

VERHOEVE (D.). *Waterproductiecentrum "De Blankaart". Bouw van het tweede spaarbekken.* Z.p., 1984.

PILLEN (R.), DEHAEMERS (R.). *Biologische kwaliteit van een aantal hydrografische bekkens in het kustbekken.* Z.p., 1983.

6.2. Parastatalen onder een andere voogdij

6.2.1. Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC)

HISTORISCH OVERZICHT

Het FANC (parastataal van categorie C, wet van 16 maart 1954) heeft als taak de bevolking en het leefmilieu te beschermen tegen de gevaren van ioniserende stralingen. Het FANC verzekert de correcte implementatie van de Europese richtlijnen met betrekking tot deze materie, inzonderheid de bescherming van arbeiders en van medische patiënten. Hoewel het FANC reeds bij wet werd opgericht op 15 april 1994, was het wachten tot 1 september 2001 vooraleer de instelling pas echt in werking trad en haar bevoegdheden waren vastgelegd (KB van 20 juli 2001). Aanvankelijk werd de voogdij over het FANC uitgeoefend door de ministers die Tewerkstelling en Arbeid, Volksgezondheid en Leefmilieu tot hun bevoegdheden mochten rekenen. Sinds het KB van 7 augustus 1995 is de voogdij toegekend aan de minister van Binnenlandse zaken.

PUBLICATIES

Het FANC beschikt over een website (www.fanc.fgov.be) waarop onder meer dossiers over radioactiviteit in diverse maatschappelijke sectoren, verslagen van radiologisch toezicht, brochures, jaarverslagen en tal van wetenschappelijke bulletins (vanaf ongeveer 2002) kunnen worden geraadpleegd.

6.2.2. Instituut der Veteranen – Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden, Oud-strijders en Oorlogsslachtoffers (NIOOO)

HISTORISCH OVERZICHT

Het NIOOO (openbare instelling van categorie B, wet van 16 maart 1954) werd opgericht door de wet van 8 augustus 1981. Deze instelling ontstond uit de samensmelting van het NWOI en het NWOO (zie hoger). Ze heeft dus de taken van haar rechtsvoorgangers geërfd. Op het gebied van de gezondheidszorg komt ze op een specifieke wijze tegemoet aan de medische, paramedische, farmaceutische verzorging en aan de nood aan prothesen voor alle oorlogsinvaliden. Voor oorlogsgevangenen van korte duur is de tegemoetkoming een aanvulling bij het ziekenfonds. Daarnaast verleent het NIOOO verschillende vormen van sociale en morele bijstand. In juli 1999 werd het orgaan onder de voogdij van de minister van Defensie geplaatst. In 2003 werd de huidige benaming ingevoerd.

PUBLICATIES

Votre journal. Brussel, 1995-.

Information. Brussel, 1989-.

Revue de presse. Brussel, 2001-.

Het NIOOO beschikt over een website (www.niooo.be) die nog volop in opbouw is.

6.2.3. *Nationaal Instituut voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport* (NILOS)

HISTORISCH OVERZICHT

De toenemende populariteit van sport onder de bevolking leidde tot de oprichting van het NILOS door de wet van 15 maart 1956. Deze instelling van openbaar nut van categorie C (wet van 16 maart 1954) subsidieerde organisaties die sportbeoefening en lichamelijke opvoeding stimuleerden, beheerde en verbeterde de bestaande sportinfrastructuur en verzorgde de opleiding van monitoren en vervolmakingscursussen voor sportbegeleiders. Het NILOS verrichtte ook onderzoek over sport en lichamelijke opvoeding, waardoor het als een adviesorgaan kon optreden voor de bevoegde minister. De instelling viel onder de voogdij van de minister van Volksgezondheid. In 1962 werd ze echter overgeheveld naar het Ministerie van Nationale opvoeding en Cultuur. Op 1 januari 1964 werd het NILOS ontbonden, zoals voorzien door de wet van 26 juni 1963.

PUBLICATIES

Sport. Officieel Tijdschrift van het Nationaal Instituut voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport / Sport. Revue officielle de l'Institut national de l'Education Physique et de Sports. Brussel, 1958-1963.

6.3. *Parastatalen van de huidige FOD Volksgezondheid*

6.3.1. *Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie* (CODA)

HISTORISCH OVERZICHT

Het CODA werd opgericht door het KB van 20 juni 1997 als een wetenschappelijke instelling van de Staat met rechtspersoonlijkheid. Het CODA verricht wetenschappelijk onderzoek, geeft expertadvies en biedt technische ondersteuning op nationaal en internationaal vlak met betrekking tot de bestrijding van besmettelijke dierenziekten, de bescherming van de menselijke gezondheid en het waarborgen van de veiligheid van de dierlijke en plantaardige productie. De komst van het CODA betekende de opheffing van het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek en het Instituut voor Scheikundig Onderzoek. Aanvankelijk viel het CODA onder de voogdij van het voormalige Ministerie van Middenstand en Landbouw, maar het KB van 9 september 2005 plaatste de instelling onder de hoede van de FOD Volksgezondheid (uitwerking met ingang van 15 oktober 2002).

PUBLICATIES

Het CODA beschikt over een website (www.var.fgov.be) waarop diverse publicaties, wetenschappelijke rapporten en jaarrapporten (vanaf 1998) kunnen worden geraadpleegd.

6.3.2. *Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (FAGG)*

HISTORISCH OVERZICHT

Het FAGG werd opgericht door de wet van 20 juli 2006 (openbare instelling van categorie A, wet van 16 maart 1954) en ging van start op 1 januari 2007. Het verving het Directoraat-generaal Geneesmiddelen van de FOD Volksgezondheid. Bij gebrek aan middelen en personeel kampte deze laatste instantie immers met een groeiende berg onbehandelde dossiers inzake controle en erkenning van geneesmiddelen. Het huidige FAGG biedt een geschikt overlegplatform tussen de overheid en de farmaceutische sector. In de meest algemene zin verzekert het FAGG de kwaliteit, veiligheid en doeltreffendheid van geneesmiddelen, van concept tot verdeling en gebruik. Concreet betekent dit dat het FAGG zich bezig houdt met het onderzoek, de ontwikkeling en de registratie van geneesmiddelen, de inspectie van hun productie en distributie, alsook met het verspreiden van informatie voor goed gebruik. Daarenboven staat het FAGG ook in voor de controle op de afname, de bewaring en het gebruik van bloed, weefsels en cellen van menselijke oorsprong.

PUBLICATIES

Het jaarverslag voor 2007 van het FAGG is beschikbaar op de website van de FOD Volksgezondheid (<https://portal.health.fgov.be>) onder de afdeling geneesmiddelen. Men kan er ook de meest recente omzendbrieven, berichtgeving en wetteksten met betrekking tot geneesmiddelen raadplegen.

6.3.3. *Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV)*

BIBLIOGRAFIE

LEFÈVRE (J.-N.). *Archives de l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire (AFSCA). Tableau de tri*. Brussel, 2008.

HISTORISCH OVERZICHT

Het FAVV (openbare instelling van categorie A, wet van 16 maart 1954) is het centrale orgaan waarin alle inspectie- en controlediensten van de voedselketen zijn samengebracht. Het heeft een dubbele taak: de analyse van de risico's verbonden aan de voedingswaren (dierenziekten en plantenziekten) en de controle van de voedselketen ter bescherming van de gezondheid van mens, dier en plant. De dioxinecrisis van juni 1999 deed de nood ontstaan naar een centraal controleorgaan voor de voedingsindustrie. Met dit doel voor ogen werd het FAVV opgericht door de wet van 4 februari 2000. Pas in de loop van 2002 kon het FAVV daadwerkelijk aan de slag, wanneer personeelsleden afkomstig van het voormalige Ministerie van Middenstand en Landbouw (MB van 26 maart 2002), de Algemene Eetwareninspectie (MB van 28 maart 2002) en het voormalige Instituut voor Veterinaire Keuring (MB van 28 maart 2002) naar de instelling werden overgeheveld.

PUBLICATIES

Het FAVV beschikt over een website (www.favv.be) met daarop de nieuwsbrieven, persberichten (vanaf 2005) en jaarverslagen (vanaf 2000) van de instelling. Tevens kan men er publicaties van het wetenschappelijk comité, audiovisueel materiaal en thematische brochures over voedingsproductie en levensmiddelen raadplegen.

6.3.4. *Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (FKG)*

HISTORISCH OVERZICHT

Het FKG werd in het leven geroepen door de programmawet van 24 december 2002 (instelling van openbaar nut met rechtspersoonlijkheid, categorie B van de wet van 16 maart 1954). Het FKG is belast met het verzamelen, analyseren en ter beschikking stellen van informatie over de kosten en de kwaliteit van de gezondheidszorg, met het oog op een beter beheer van de invaliditeitsverzekering. Het centrum moet toelaten om een netwerk van expertise hieromtrent op te bouwen. Het KB van 3 april 2003 voorzag in de taalkaders, terwijl het KB van 16 mei 2003 de overdracht van de nodige personeelsleden regelde. Het kenniscentrum valt onder de voogdij van de ministers van Volksgezondheid en van Sociale zekerheid.

PUBLICATIES

Het FKG beschikt over een website (www.kce.fgov.be) waarop men de jaarverslagen, de wetenschappelijke procedures en nodige studierapporten (ongeveer vanaf 2004) per studiedomein, publicatiejaar of via trefwoorden kan opzoeken.

6.3.5. *Het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid (WIV)*

HISTORISCH OVERZICHT

Het WIV kent een lange ontstaansgeschiedenis. De vroegste voorloper van de instelling was het Centraal Laboratorium voor Hygiëne, ontstaan uit het paviljoen voor hygiëne op de wereldtentoonstelling van 1897 in Brussel. Na de Tweede Wereldoorlog won het centraal laboratorium snel aan belang, waardoor het in 1951 uitgroeide tot het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, dat bij KB van 6 maart 1968 het statuut van een wetenschappelijke instelling van de Staat meekreeg. In 1987 verkreeg het ook rechtspersoonlijkheid.

De staatshervormingen van 1980, 1988 en 1993 deden het personeelsbestand en het budget van de instelling evenwel gevoelig inkrimpen. Op 21 december 1994 werd het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie omgevormd tot een parastatale, maar een uitvoeringsbesluit is nooit verschenen. In 1995 besliste de overheid om het Instituut Louis Pasteur, een instelling van de provincie Brabant, over te hevelen naar wat nog restte van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie. Op 1 januari 1997 werd de instelling omgedoopt tot Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid – Louis Pasteur (KB van 17 oktober 1996). Sinds 2003 is deze benaming vereenvoudigd tot WIV (KB van 11 juli 2003). Het organogram van de instelling werd gewijzigd door het KB van 26 augustus 2008. Het WIV doet aan wetenschappelijk onderzoek en aan dienstverlening op het gebied van de volksgezondheid. Dit Belgisch referentielaboratorium houdt toezicht op andere labora-

toria, bestudeert de ziektes en gezondheidsproblemen van de bevolking, verricht controles van productnormen (onder andere voor eetwaren en vaccins), maakt risico-evaluaties voor bepaalde producten of gemodificeerde organismen ter vrijwaring van het leefmilieu (zie de website <http://biosafety.ihe.be/>) en verleent zijn medewerking aan nationale en internationale commissies of wetenschappelijke vertegenwoordigingen.

PUBLICATIES

Het WIV beschikt over een website (www.iph.fgov.be) waarop men de jaarrapporten en de wetenschappelijke publicaties (vanaf begin jaren negentig) per jaar of via trefwoord kan opzoeken.